

[Holger Eriksen.]

varens detailpris, og så kommer det — jeg beder om tilladelse til et par enkelte citater —

„... og i visse tilfælde beregnes, såfremt afgiften erlægges med en nærmere angiven procentdel af prisen ved salg fra producent eller grossist.“

Altså, kun i visse tilfælde, når det drejer sig om en afgift i engrosleddet — og det er netop på det system, omsætningsafgiften hviler.

Den usikkerhed hos de sagkyndige, som her er kommet frem, er ikke blevet mindre af den grund, at man forud for gennemførelsen af omsætningsafgiften forsikrede, at den i forbindelse med visse ændringer i den direkte beskatning ingen pristalsvirkning ville få. Det sidste pristal har vist noget helt andet. Fejlen kan ikke ligge i beregningen af de direkte skatter, den er nemlig meget nem at foretage; den må ligge i beregningen af følgerne af omsætningsafgiften, hvilket bekræfter ekspertudvalgets tvivl, og man anfører også andre lande, hvor lønningerne på en eller anden måde er renset for personlige skatter, men derimod ikke for indirekte skatter. Det anføres, at man ikke kan se bort fra, at de indirekte skatter i modsætning til, hvad der er tilfældet for de personlige skatters vedkommende, af brugerne almindeligvis betragtes som en del af de pågældende varers og ydelsers priser; hvorfor den forståelse af pristallets værdi som lønregulator, der nødvendigvis må herske blandt lønmodtagerne, for at systemet kan praktiseres, vil kunne rokkes, såfremt de indirekte skatter tages ud af pristallet.

Det er et meget tungtvejende argument. Der er uro nok på arbejdspladserne, og man skulle nødig forstærke den ved at lave manipulationer med pristallet.

Den nævnte beretning fik tilslutning fra et flertal af udvalgets medlemmer, repræsenterende LO, Arbejdsgiverforeningen, tjenestemandorganisationerne, Fællesrådet for danske Tjenestemand og Funktionærorganisationer og Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionæreforeninger samt socialdemokratiet og i realiteten også repræsentanten for finansministeriet.

Man har anført, at det i og for sig ikke

betyder meget, om skatterne er med i pristallet eller ikke, og det er rigtigt, eller rettere sagt, det har været rigtigt. Tager man pristallet for januar måned, vil man, som det allerede er oplyst, finde, at det ville være 5,2 point højere, hvis det havde været beregnet uden skatter, og hvis det havde været beregnet uden de direkte, men med de indirekte skatter, ville det yderligere have været endnu 1,2 point højere.

Jeg har lagt mærke til, at det ærede medlem hr. Henry Christensen fremsatte en udtalelse om, at pristallet har haft en inflatorisk virkning. Hvis man stadig væk vil fastholde — og det bliver man nødt til — at et pristal med skatter har været lavere end et pristal uden skatter, kan man i hvert fald ikke bruge det som argument for, at skatterne nu skal tages ud. Det er i hvert fald ikke skatterne, der har været skyld i, at pristallet har haft en inflatorisk virkning, hvilket jeg for øvrigt vil benægte — men det er ikke tiden til at diskutere dette spørgsmål her.

I samme forbindelse bed jeg mærke i en udtalelse af det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, der gik ud på, at vi havde verdensrekord i prisstigninger, og at regeringen ikke var uden ansvar derfor. Jeg går ud fra, at hvis man overhovedet skulle tage dette problem op, måtte det være ikke i forbindelse med pristallet, men med en økonomisk debat, og det vil sige, at det ligger helt uden for det emne, der her behandles. Jeg husker en folkekomedie, der hed „Capriciosa“; dér er der en person, der hedder Kakadu, og ligegyldigt hvad han vil sige, eller hvad han vil synge, kan han ikke komme til at sige andet end: den sømandsbrud har bølgen kær. Jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen har det på tilsvarende måde; ligegyldigt hvad det ærede medlem beskæftiger sig med, må der findes på et eller andet, så der kan siges noget nedsettende om regeringen. For øvrigt vil jeg i denne forbindelse gerne spørge, om der er noget forbavsende i, at man får en prisstigning, når man gennemfører en omsætningskat, når man forhøjer hjemmemarkedspriserne for landbrugsvarer meget stærkt. Det skal naturligvis give sig udslag i højere priser, men jeg går ud fra, at regeringen ikke har større ansvar herfor end i hvert fald oppositionspartierne.